

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.584/2025/15.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 10. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. június 26. napján kihirdetett 6.B.335/2024/51. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A kábítószer-kereskedelem büntettének helyes jogszabályi megjelölése: Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés.

A Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, a szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre súlyosítja, melynek végrehajtási fokozata fegyház. E vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja, azzal, hogy az eljárás során lefoglalt bűnjeleket a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatala tárolja, a lefoglalt készpénzt a Bírósági Letéti Csoport a BL 01009/2024/1. bevételi szám alatt.

Az elsőfokú bíróság 2024. október 24. napján előkészítő ülést tartott.

Terhelt1 I. rendű vádlott telefonos elérhetősége: telefonszám1, Terhelt2 II. rendű vádlott telefonos elérhetősége: telefonszám2, Terhelt3 III. rendű vádlott telefonos elérhetősége: telefonszám3.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező rész szerinti ügydöntő határozatában Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], ezért

Terhelt1 I. rendű vádlottat 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. rendű vádlottat 2 év börtön fokozatú, 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, Terhelt3 III. rendű vádlottat 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett valamennyi vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a beszámításról, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén. Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában 1.277.500 forint, Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 1.217.000 forint, Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában 1.935.000 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el, valamint rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül – az ügyész Terhelt2 II. rendű vádlott terhére, hosszabb tartamú végrehajtandó börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés és ahhoz arányosan igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, Terhelt1 I. rendű vádlott és védője - a kihirdetést követően nyomban - enyhítés érdekében, Terhelt3 III. rendű vádlott és védője enyhítés, valamint a vagyonekobjás mellőzése végett fellebbeztek. Terhelt2 II. rendű vádlott és védője az ítéletet a kihirdetéskor tudomásul vették.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.291/2025/2. számú átiratában, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség indokolásával egyező tartalommal a II. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a bejelentett jogorvoslatok irányára tekintettel az ügyben korlátozott felülbírálatnak van helye, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem vizsgálható. Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján helyesen vont következtetést mindhárom vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként kell azonban értékelni a hosszabb időn át tartó elkövetést is. Az I. és III. rendű vádlottakkal szemben a törvényi minimumban megállapított, fegyház fokozatú szabadságvesztés és az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint a vagyonekobjás törvényes és megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez is, így büntetéseik enyhítésére nincs ok, míg Terhelt2 II. rendű vádlott esetében az irányadó 12 év 6 hónap középértékhez képest a 2 évben meghatározott szabadságvesztés eltúlzottan enyhe, emellett sérti az ítélet belső arányosságát, továbbá a II. rendű vádlott személyi körülményei nem indokolják a szabadságvesztés felfüggesztését sem. Egyebekben a lefoglalással, illetve a vagyonekobjással kapcsolatos döntések törvényesek.

[4] Indítványozta, hogy az ítéltábla - tanácsülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát emelje fel, mellőzze a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést, szabjon ki a szabadságvesztéshez arányosan igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetést és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] Terhelt3 III. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a III. rendű vádlott büntetlen előéletére, rendezett körülményeire, illetve arra tekintettel, hogy rendszeres állandó jövedelemforrással rendelkezik és haszonszerzési célzat nem motiválta, mivel a bűncselekmény elkövetéséből a beszerzési árat is figyelembe véve mindössze 50.000 forint jövedelemre tett szert, továbbá az időmúlásra és az előzetes fogvatartásban töltött időre is figyelemmel, enyhítő szakasz alkalmazásával, enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[6] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezését írásban a Be. 584. § (6) bekezdésében foglaltak ellenére írásban nem indokolta. A fellebbezésekre észrevétel nem érkezett.

[7] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülvizsgálatát a Be. 598. § (2) bekezdés második fordulata alapján tanácsülésen végezte el, tekintve, hogy annak törvényi feltételei fennálltak, továbbá a jogosultak nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését nem indítványozták [Be. 598. § (5) bekezdés].

[8] A fellebbezések részben megalapozottak az alábbiak szerint.

[9] Mivel a fellebbezések bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetések súlyosítása és enyhítése céljából került sor (szankciós fellebbezés), az ítéltábla az ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot ez esetben is kiterjesztik az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá, mivel a szankciós fellebbezés célja nyilvánvalóan a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása és a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak, a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pont, (5a) bekezdés]. Emellett a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[10] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla mindenekelőtt megállapította, hogy a törvényszék a büntetőeljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna, ilyenre az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[11] Indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, amelynek feltüntetni elmulasztott jogszabályi alapja a Be. 562. § (2) bekezdése, 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjai, valamint az 564. § (4) bekezdése.

[12] A Be. 583. § (3) bekezdése alapján bejelentett jogorvoslati kérelmekre tekintettel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította. Ilyenkor az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes (BH2023. 60., Kúria Bfv.350/2022/8.), a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott, a bíróság által megállapított úgynevezett történeti tényállás módosítására nincs lehetőség, kizárólag a kijavításra vonatkozó szabályok szerint elírás vagy számítási hiba okán van lehetőség a tényállás helyesbítésére. Ennek azonban az a feltétele, hogy a módosítás érdemi változást nem eredményezhet (EBD2019. B.20., BH2022. 34., Kúria Bfv.II.241/2021.).

[13] Megállapította, hogy sem a történeti tényállás, sem a személyi rész, azaz a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények és előéleti adatok nem igényeltek a fentieknek megfelelő helyesbítést.

[14] A felülbírálat során továbbá az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt sem, amely a vádlottak felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, a törvényszék büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést mindhárom vádlott bűnösségére, mindössze a Kúria 61/2008. BK Vélemény 3/a) pontja alapján az elkövetési magatartásra utaló jogszabályi megjelölést mulasztotta el feltüntetni az ítélet rendelkező részében, azaz hogy a vádlottak a kábítószer-kereskedelem büntettét jelentős mennyiségű kábítószerre, *kereskedéssel* követték el [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Az elkövetői alakzat megállapítása helyes, a vádlottak cselekményeiket egymás tevékenységéről tudva, közösen, azaz társtettesként követték el [Btk. 13. § (3) bekezdés].

[15] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi- és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék többnyire helyesen tárta fel, az ítéltábla azonban a Kúria 56/2007. Büntető Kollégiumi véleményében foglaltak figyelembevételével a súlyosító körülményeket mindhárom vádlott esetében kiegészítette azzal, hogy a vádlottak cselekményeiket társtettesként, hosszabb időn keresztül követték el (56. BKv. II/8., III/2.pont), míg az enyhítő körülmények sorából mellőzte a jelentős mennyiség alsó határát kismértékben meghaladó kábítószer mennyiséget, tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás szerint a lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának 181 %-a volt (56. BKv. III/3. pont).

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette és vette figyelembe a büntetés kiszabása során a büntetési célokat és a büntetéskiszabási elveket is [Btk.79.§, 80.§ (1) bekezdés], hangsúlyozni kell azonban, hogy a büntetés kiszabásánál a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál [56. BKv I. pont].

[17] A Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, illetve a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntetettét a Btk. 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel bünteti. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, amely a büntetési tétel alsó- és felső határának összegének a fele, azaz jelen esetben 12 év 6 hónap. A középértéktől eltérő büntetés kiszabását akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.). Mindezek figyelembevétele mellett, a vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés neme és a Terhelt1 I. és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében annak törvényi minimumban meghatározott tartama eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, így annak megváltoztatására az ítéltábla nem látott alapot, mivel az tetтарыныы, kifejezi az egyéniesítés követelményét és igazodik a bírói gyakorlathoz, valamint az ítélet belső arányosságához is, hasonlóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetéshez, amelynek tartama ugyancsak arányban álló volt a szabadságvesztés tartamával.

[18] Terhelt2 II. rendű vádlott esetében azonban, arra az meggyőződésre jutott, hogy e vádlottal szemben bár enyhítő szakasz [Btk.82.§ (2) bekezdés b) pont] alkalmazására továbbra is lehetőség van, azonban valamennyi szempontot egybevetve - egyetértve az ügyészi állásponttal – a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára, a II. rendű vádlott cselekvőségére és a súlyosító- és enyhítő körülmények korrekciójára tekintettel, az ítélet belső arányosságának is megfelelően a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan enyhe, ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamát 3 évre súlyosította, egyben a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Tekintve, hogy a II. rendű vádlottal szemben szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására került sor, ezért a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától is el kellett tiltani, amelynek tartamát a szabadságvesztés tartamához igazodóan a Btk. 62. § (1) bekezdése alapján ugyancsak 3 évben határozta meg az ítéltábla. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) pontja alapján fegyház.

[19] Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, valamint mindhárom vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és a beszámításra vonatkozó rendelkezések helyesek és törvényesek voltak, ahogy a vádlottakkal szemben alkalmazott vagyoneľkobzásra vonatkozó rendelkezések is, az egyes vádlottaknál lefoglalt pénzösszegek figyelembevételével, egyetértve továbbá azon elsőbírósi állásponttal is, miszerint a vagyoneľkobzást - Terhelt3 III. rendű vádlott esetében is - a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra kellett elrendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól,

hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e, a vagyoneklobzás mértéke továbbá nem volt csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal sem (Kúria 1/2008. BJH).

[20] A bűnjelek vonatkozásában hozott rendelkezések szintén megfeleltek a jogszabályi rendelkezéseknek, a végrehajthatóság, valamint a beazonosíthatóság érdekében szükségesnek találta azonban az ítéltábla feltüntetni a bűnjelek jelenlegi tárolási helyét, a készpénz vonatkozásában továbbá a bevételezés helyét is, a bírósági iratok között 16. sorszám alatt elfekvő közlés alapján. A bűnügyi költség tekintetében az elsőfokú bíróság döntése korrekciót nem igényelt.

[21] A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, egyebekben a 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, feltüntetve még az előkészítő ülés időpontját, tekintettel arra, hogy a vádlottak adatait a törvényszék ezen eljárási cselekményről készült jegyzőkönyvben (21. számú jegyzőkönyv) rögzítette, továbbá a vádlottak telefonos elérhetőségét, a Be. 184. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja szerint.

[22] A másodfokú bíróság határozatával szemben a Be. 615. § (1)-(2) bekezdései alapján a további jogorvoslat lehetősége kizárt.

Debrecen, 2026. március 10.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.335/2024/51. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatásával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 10.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke